

ВЈАЧЕСЛАВ КЛИКОВ, ЗНАМЕНИТИ ПРАВОСЛАВНИ И СЛОВЕНСКИ ВАЈАР

Ратник Свете Русије

Припадао је православној језгру руског народа, које зна смисао живота и историје. И у најстрашнијим временима остао је непоколебљиво веран тој идеји, том путу. Извајао је целу једну православну херојску и подвижничку историју, овековечивши је у камену и бронзи. Широм Русије су његови потресно лепо споменици Ћирилу и Методију, Александру Невском, Иљи Муромцу, Сергију Радоњешком, Николају II Романову, књазу Свјатославу (победнику над хазарским каганатом), Сабору свих руских сталежа пред Богом... А на Споменику св. Сергију Радоњешком који је даровао Новом Саду златним словима пише: „Љубављу и јединством ћемо се спасти”

Пише: Радмила Војновић

Недавно се упокојио Христов војник, кротки син Трећег Рима, Вјачеслав Михајлович Кликов. Био је послушник Свете Русије, кроз непрекидни духовни и уметнички подвиг. Обновио је монархистички Савез руског народа и био председник Међународног фонда словенске писмености и културе.

Кликов је овековечио саборни идеал руског народа: служење Богу, вајањем православне херојске историје, у камену и бронзи! „Цео живот је служио православној Русији и био исконски руски уметник”, рекао је после опела у Сретењском манастиру архимандрит Тихон.

Вјачеслав Кликов сахрањен је у Курској области, у селу Мармижи (где је рођен 19. октобра 1939), поред родитеља. Годинама је дивни уметник широм матушке Русије постављао споменике светитеља, витезова, владара... Сада ће њему захвална родина подићи споменик!

Вјечнаја памјат подвижнику који је богомдани таленат ставио у службу препорода Русије, васељенске Заштитнице Божијег Закона!

НАСУПРОТ ДОБРОМ ЗЛУ И ЗЛОМ ДОБРУ

Вјачеслав Кликов је припадао православном језгру руског народа, које зна смисао живота и историје. За њега је Русија била савез Цркве и Државе, духовне и световне власти, самодржавна монархија, у којој уметник, својим делима, васпитава народ за духовне небеске вредности.

Он је живео и вајао у Светој Русији, духовној империји, чије небеске координате знају чисти срцем, кротки и милостиви, који су под Божјим Покровом. Они су заштићени од лукавог зла које мења маске: од НКВД, ЧЕКА, КГБ, КП, до демократске олигархије у савезу са светском закулисом.

Кликов је извајао руску историју у знаку православног схимничког крста, насупрот добром злу или злом добру које се кити петокраком! Благородним талентом украшавао је родину споменицима светој словенској браћи Кирилу и Методију, благоверном књазу Александру Невском, Иљи Муромцу...

Српској Атини, Новом Саду, поклонио је споменик светог Сергија Радоњешког, игумана сверуског, који је благословио великог књаза Димитрија Донског за велику победу над татарском ордом на Куликову пољу... Златним словима на овом споменику пише:

Љубављу и јединством ћемо се спасити!

Био је то позив српском народу да направи духовни и геополитички избор између Русије и Запада. После распада СССР и комунистичког слома, пале су маске. Европа и САД подржавају распад и хаос, реформе смрти, „експертским” загрљајем теже да униште Русију као геополитичког конкурента. Светска закулиса Русији намеће „либерални модел”, чинећи све да спречи руски православни пут, у правцу обнове симфоније Цркве и Државе.

На таласима погубног светског хаоса и западних идеја-вируса, тешког наслеђа совјетске безбожне епохе, неморала властољубаца и насиља криминалне олигархије, шта може бити спасоносније за Русију од руске православне државности? За Кликова, уосталом за сваког руског православног патриоту, њена идеална форма је самодржавна монархија.

Стваралаштво Кликова је школа православног хероизма и лепоте. Он је постао један од наследника духовног вожда православног отпора руског народа, митрополита Санкт-петербуршког и ладошког Јована Сничева, у време демократске криминалне револуције.

ШКОЛА ВИТЕШТВА У КУЛТУРИ

Кликов је био неустрашиви витез у борби са злом, које се кроз историју маскира „добрим циљевима”. Његове величанствене скулптуре постале су символ епохе мучеништва, прогона и васкрсења православног народа. Совјетска номенклатура прогонила га је због споменика у част Светих Земље Руске. Године 1987. поставља моћни споменик великом заступнику руског народа пред Господом, светом Сергију Радоњешком, упркос забрани власти.

Совјетски дисиденти — они који су „циљали комунизам а погодили Русију” —имали су светски публицитет и западну подршку. Доцније су враћени у Русију и рекламирани као лажне месије и лажна „со руске земље”.

У глобалној мрежи прослављени, ови „совјетски борци за људска права” прећуткивали су ко је у СССР био стварни целат, а ко жртва! Ко је, зашто и за кога направио Гулаге? Руски народ зна, јер је управо он народ био жртва тог неупоредиво највећег геноцида у историји.

Наравно, руски херој и велики вајар није желео да емигрира на богоодступнички Запад. Кликов није имао резервну родину као програмирани „дисиденти”. Његово бескрвно мучеништво у борби за руску културу није занимало светске медије. Кад се совјетска номенклатура претворила у демократску, прогон православних патриота, међу којима је Кликов предњачио, постаје још перфиднији и жешћи.

Кликов је поставио споменик Цару Мученику Николају Другом, који је, знајући да нема веће љубави од оне кад брат за брата положи живот, објавио рат Немачкој и Аустроугарској да заштити Србију! Под окриљем демократске русофобске власти споменик је срушен! Кликов је направио нови споменик! Још веће оспоравање доживео је споменик књазу Свјатославу у Белогородској области! Реч је о руском владару који је победио хазарски каганат. Путинов министар културе Михаил Швидкои такође припада легионарском племену. Не воли, каже, православне иконе. Од Кликова, ближа му је уметност перформанса.

Док су Кликовљеве споменике руским витезовима минирали и демонтирали, Швидкои је отварао изложбу земљаку Марату Гељману који тестерише и уништава руске иконе и симболе. На крају пробурази живу свињу окачену као експонат, а над њом пише „Света Русија“!

Медији су Кликова игнорисали и жигосали у хистеричним кампањама, као и витезове: А. Шаргунова, О. Платонова, Г. Климова, М. Назарова, И. Глазунова... Све који осуђују грешну политику власти, јер потчињава Русију мамонским правилима светске закулисе.

Кликов је у камену и бронзи извајао свој идеал: сабор свих руских сталежа пред Богом! Његове скулптуре су вечни канон руског есхатолошког бремена до краја историје (још је константинопољски патријарх Јеремија означио Москву као духовну наследницу Цариграда, као Трећи Рим, васељенску Империју која се бори против тајне безакоња). Залагао се за превазилажење поделе на беле и црвене, путем покајања и љубави која води ка једномислију верног руског народа. Био је храбри витез на челу Савеза руског народа, који је још у царско време благословио праведни баћушка Јован Кронштатски. У свом уметничком и витешком стваралаштву Кликов је служио вечном Риму, идеално оваплоћеном у Самодржавној Руској Империји. Царство му Небеско, кажу Руси. <